

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Рудіка Назара Володимировича на тему «Конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку в Україні», поданій на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», підготовлений та затверджений на підставі публічної презентації наукових результатів дисертації та її обговорення кафедрою державного будівництва Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 12 від 12 березня 2026 року)

Обґрунтування вибору теми дослідження та її зв'язок із планами наукових робіт університету. Міжнародна та міжрегіональна співпраця, зростаюча взаємозалежність країн та обумовлені цим виклики зумовлюють необхідність перегляду ролі та значення регіонів у сучасних державах. Не є виключенням і Україна, в якій конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку є не тільки важливим аспектом європейської інтеграції, але і набуває значення інструменту відновлення економіки, збереження соціальної стабільності та підтримання національної єдності в умовах війни та повоєнного відновлення. Проте, сучасний стан регіонального розвитку в Україні характеризується вираженою асиметрією. Тому дослідження конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку постає як важливий напрям наукового пошуку, спрямований на формування цілісної моделі збалансованого розвитку України та зміцнення її позицій у європейському просторі.

Доктринальну базу дослідження становлять наукові праці українських і зарубіжних учених у галузі конституційного, муніципального та адміністративного права, а також інших галузей правової науки. До них належать наукові дослідження М. О. Баймуратова, Г. В. Берченка, О. Т. Волощук, В. В. Гоблика, К. С. Д'яченка, І. В. Іголкіна, Н. В. Камінської, А. В. Кінцака, Є. Б. Кіша, О. В. Клочана, І. В. Ковбаса, М. О. Кушніра, О. О. Лукашова, О. Ю. Лялюка, В. Ю. Медвідя, Н. А. Мікули, М. О. Петришиної, С. Г. Серьогіної, та інших. Проте аналіз доктринальної основи дослідження засвідчує, що проблематика

конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні розглядається переважно крізь призму окремих інституційних і функціональних аспектів територіальної організації публічної влади. Відсутній системний аналіз взаємозв'язку між нормами Конституції України, положеннями законодавства та практикою реалізації державної регіональної політики, що свідчить про наявність теоретичної прогалини та обумовлює необхідність комплексного дослідження конституційних принципів територіальної організації влади у поєднанні з механізмами правового забезпечення збалансованого розвитку регіонів.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Тема дисертації відповідає плану науково-дослідних робіт кафедри державного будівництва та виконана в межах цільової комплексної програми «Конституційно-правові проблеми забезпечення верховенства права у функціонуванні механізму публічної влади в Україні» Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (номер державної реєстрації 0111U000966) і затверджена вченою радою Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого (протокол № 5 від 25 жовтня 2022 р.).

Наукове завдання, розв'язання якого отримано в дисертації. Метою дисертаційної роботи є формування науково-теоретичної концепції конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, виявлення проблемних теоретичних та практичних аспектів у зазначеній сфері та розроблення практичних рекомендацій щодо удосконалення інституційної моделі публічної влади, інституційного механізму реалізації державної регіональної політики та гармонізації національного законодавства з європейськими стандартами.

Для досягнення поставленої мети у дисертації визначено такі завдання:

- уточнити зміст категорій «регіон», «регіональний розвиток» і «державна регіональна політика» в контексті конституційного права;
- визначити систему правових інструментів державної регіональної політики;

- надати характеристику конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку як напряму правової політики держави;
- охарактеризувати конституційно-правовий механізм забезпечення регіонального розвитку;
- визначити сучасні тенденції конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні;
- окреслити етапи становлення і розвитку конституційно-правового регулювання регіонального розвитку в Україні, виявити тенденції та закономірності його трансформації;
- надати характеристику конституційно-правової моделі забезпечення регіонального розвитку з точки зору цілісності та узгодженості;
- узагальнити нормативно-правове регулювання інвестиційної діяльності;
- узагальнити зарубіжний досвід конституційно-правового регулювання регіонального розвитку та визначити можливості його адаптації в Україні з урахуванням принципу унітарності держави;
- визначити правові, організаційні і фінансово-економічні інструменти, на яких базується сучасна модель регіонального розвитку в Україні;
- окреслити місце та роль районних та обласних рад у регіональному розвитку як суб'єктів публічної влади;
- розробити пропозиції щодо удосконалення правової моделі розподілу повноважень органів публічної влади у сфері забезпечення регіонального розвитку;
- визначити доцільність формування нормативно визначеної моделі взаємодії між органами державної влади та місцевого самоврядування, надати їй характеристику;

- розкрити конституційно-правові засади публічно-приватного партнерства та транскордонного співробітництва як інструментів регіонального розвитку.

Всі поставлені завдання було вирішено, мета дослідження була досягнута.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі реалізації державної регіональної політики та регулювання соціально-економічного розвитку територій України.

Предметом дослідження є конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку в Україні.

Наукова новизна одержаних результатів полягає в тому, що представлена дисертаційна робота є одним із перших, в якій здійснено комплексне дослідження особливостей конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні, розкрито зміст компетенційної моделі у сфері державної регіональної політики, а також обґрунтовано напрями вдосконалення нормативного регулювання та інституційного механізму реалізації регіонального розвитку в умовах децентралізації та європейської інтеграції.

До найбільш вагомих науково-теоретичних і практичних результатів дослідження, які відображають його наукову новизну та виносяться на захист, належать такі положення:

Вперше:

- доведено, що конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку слід розглядати як напрям правової політики держави, що становить науково-обґрунтовану, цілеспрямовану і системну діяльність публічно-владних органів та інститутів громадянського суспільства з визначення стратегічних пріоритетів, створення ефективного механізму правового регулювання та використання публічно-правових засобів з метою формування умов збалансованого зростання територій, підвищення якості життя населення та забезпечення територіальної цілісності;

- запропоновано авторське визначення поняття «регіон» як конституційно встановленого елемента територіального устрою держави, що формується в

межах єдиної системи адміністративно-територіального устрою, характеризується спільністю соціально-економічних, географічних, культурно-історичних та інституційних ознак, виступає об'єктом і водночас рівнем реалізації державної регіональної політики та функціонування системи публічної влади, і в межах якого забезпечується узгодження загальнодержавних і територіальних інтересів, реалізація принципів субсидіарності, децентралізації та територіальної згуртованості з метою досягнення збалансованого розвитку та зміцнення цілісності держави;

- сформульовано авторське визначення поняття «регіональний розвиток» як обумовлений конституційними принципами територіальної організації публічної влади, субсидіарності, децентралізації та територіальної згуртованості комплексний і динамічний процес якісних і кількісних трансформацій соціально-економічних, інституційних та просторових характеристик територій, що реалізується через узгоджену діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування із застосуванням програмно-стратегічних, правових, організаційних, фінансово-економічних й інших засобів, спрямований на забезпечення збалансованого розвитку регіонів, підвищення якості життя населення, зміцнення конкурентоспроможності територій і єдності держави;

- визначено, що конституційно-правовий механізм забезпечення регіонального розвитку становить конституційно обумовлене складне системне утворення, елементами якого виступають правова основа регіонального розвитку (сукупність конституційних принципів і норм, що визначають засади територіальної організації публічної влади, розмежування компетенції між її рівнями, гарантії місцевого самоврядування); регіональна організація публічної влади (система органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх функції, повноваження, форми і методи діяльності у сфері регіонального розвитку); функціонально-правовий інструментарій (сукупність правових, програмно-стратегічних, організаційних, фінансово-економічних засобів впливу на соціально-економічні процеси в регіонах); система гарантій забезпечення

збалансованого, стійкого розвитку територій, територіальної згуртованості та реалізації конституційних цінностей єдності держави і належного врядування;

- розроблено авторський підхід до диференціації правових інструментів державної регіональної політики з урахуванням асиметричного, гармонійного та нейтрального типів динаміки розвитку територій, що передбачає варіативне застосування публічно-правових засобів впливу залежно від стану соціально-економічного розвитку регіонів, їх ресурсного потенціалу, ступеня міжрегіональних диспропорцій та забезпечує перехід від уніфікованої до гнучкої, функціонально орієнтованої моделі правового регулювання, в межах якої інтенсивність, форми та межі втручання держави визначаються об'єктивними характеристиками розвитку територій.

Удосконалено:

- наукові уявлення щодо еволюції конституційно-правового регулювання регіонального розвитку в Україні. Розроблено авторську періодизацію конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку за часів незалежності України, що включає: перший етап – формування засад конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку (1991-1999 рр.); другий етап – визначення та впровадження конституційно-правового механізму забезпечення регіонального розвитку (2000-2013 рр.); третій етап – модернізація конституційно-правового механізму забезпечення регіонального розвитку з урахуванням сучасних тенденцій (2014 рік – дотепер);

- наукові уявлення про сучасний стан конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні. Доведено, що чинна конституційно-правова модель характеризується фрагментарністю, внутрішньою неузгодженістю та концептуальною незавершеністю, що проявляється у відсутності системного зв'язку між конституційними нормами та положеннями галузевого законодавства в частині визначення регіонального рівня адміністративно-територіального устрою держави та системи його адміністративно-територіальних одиниць, організації публічно-владних інституцій на цьому рівні та чіткого розмежування компетенції між ними. Обґрунтовано, що подолання зазначених недоліків

потребує формування цілісної, ієрархічно узгодженої системи конституційно-правового регулювання, яка передбачає конституційне закріплення поняття «регіон» та визначення місця регіонального рівня в системі адміністративно-територіального устрою держави, інституційне зміцнення самоврядної складової регіонального рівня територіальної організації влади, а також функціонального розмежування повноважень між органами державної влади та органами місцевого самоврядування як передумови забезпечення збалансованого розвитку територій;

- положення щодо необхідності нормативного закріплення узгодженого порядку взаємодії державних органів та органів місцевого самоврядування при реалізації програм регіонального розвитку як передумови забезпечення системності, узгодженості та ефективності функціонування публічної влади на регіональному рівні. У зв'язку з цим обґрунтовано доцільність формування нормативно визначеної моделі взаємодії, що передбачає запровадження договірних (контрактуральних) форм координації, процедур обов'язкового погодження стратегічних і програмних документів, визначення чітких меж повноважень та відповідальності суб'єктів публічної влади, а також встановлення механізмів моніторингу та оцінки реалізації програм регіонального розвитку;

- розуміння районних та обласних рад як суб'єктів стратегічного планування та транскордонного співробітництва, що обґрунтовується як необхідна передумова формування повноцінної організаційно-правової моделі регіонального рівня публічної влади. Доведено, що сучасна модель їх функціонування характеризується обмеженою участю у стратегічному плануванні, зумовленою домінуванням виконавчої вертикалі та відсутністю власних виконавчих органів, що призводить до переважання ситуативного підходу до формування і реалізації регіональної політики. У зв'язку з цим обґрунтовано доцільність трансформації ролі районних та обласних рад у напрямі посилення їх статусу як суб'єктів довгострокового стратегічного планування, що передбачає закріплення повноважень у сфері впровадження цілісної системи правових документів прогнозування розвитку територій, формування узгоджених довгострокових стратегій регіонального розвитку, інтеграції регіонального та

місцевого рівнів планування, запровадження системи оцінки результативності та контролю реалізації стратегій;

- доктринальні підходи до формування правової моделі розподілу повноважень органів публічної влади у сфері забезпечення регіонального розвитку, що передбачає функціонально обумовлене та нормативно впорядковане розмежування повноважень між органами державної влади та органами місцевого самоврядування на регіональному рівні на засадах децентралізації, субсидіарності, пропорційності та багаторівневого врядування і спрямоване на усунення суміжної компетенції, забезпечення інституційної спроможності регіонального рівня територіальної організації влади та підвищення ефективності реалізації державної регіональної політики.

Набули подальшого розвитку:

- визначення сучасних тенденцій конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні, до яких віднесено: 1) трансформацію моделі територіальної організації публічної влади від адміністративно-централізованої до децентралізованої та координаційної; 2) послідовне впровадження принципів субсидіарності, багаторівневого врядування та територіальної згуртованості; 3) посилення компетенційної ролі органів місцевого самоврядування у формуванні та реалізації державної регіональної політики; 4) розширення функціонального значення регіонального рівня територіальної організації влади як простору узгодження загальнодержавних і територіальних інтересів; 5) активізацію розвитку договірних та партнерських форм взаємодії між суб'єктами публічної влади; 6) інституціоналізацію стратегічного планування як базового елементу публічно-правового забезпечення регіонального розвитку; 7) інтеграцію національного механізму регіонального розвитку до європейського правового простору з одночасною адаптацією до умов безпекових викликів та формуванням правових передумов забезпечення стійкості територій і їх повоєнного відновлення;

- наукове розуміння публічно-приватного партнерства. Доведено, що публічно-приватне партнерство виступає елементом конституційно-правового

механізму забезпечення регіонального розвитку, що сприяє поєднанню публічного інтересу з економічною ефективністю приватного сектору, оптимальному розподілу ризиків і відповідальності між його суб'єктами та підвищенню якості публічних послуг. Обґрунтовано, що розвиток цього інституту має здійснюватися шляхом удосконалення нормативно-правового регулювання, забезпечення прозорості процедур відбору приватних партнерів, запровадження типових договірних моделей, посилення інституційної спроможності органів місцевого самоврядування та розширення їх повноважень у сфері реалізації партнерських проєктів;

- підходи до адаптації європейського досвіду організації регіональної влади шляхом інтеграції ефективних інституційних і фінансово-правових механізмів, сформованих у європейських державах. Доведено доцільність використання: 1) досвіду конституційного регулювання регіонального розвитку країн континентальної Європи (Франції, Німеччини, Італії та Австрії) у запровадженні збалансованих моделей публічного управління, що передбачають надання регіонам автономії у прийнятті управлінських рішень, розвиток механізмів горизонтального та вертикального фінансового вирівнювання та посилення координації між рівнями влади; 2) досвіду скандинавських країн (Фінляндії, Данії, Швеції), який ґрунтується на поєднанні централізованого стратегічного управління з регіональною автономією та реалізації гнучкої моделі врядування, орієнтованої на сталий розвиток територій і ефективне використання їх внутрішнього потенціалу; 3) досвіду постсоціалістичних держав (Польщі, Словаччини, Угорщини), що полягає у формуванні дієвих моделей децентралізації, фінансового вирівнювання та координації між центральною владою і регіонами, включаючи передачу повноважень на регіональний рівень, використання фінансових інструментів ЄС для розвитку інфраструктури та впровадження договірних форм регіонального розвитку. Обґрунтовано, що адаптація зазначених підходів має здійснюватися з урахуванням принципу унітарності держави, конституційних засад територіальної організації влади та

необхідності забезпечення балансу між інституційною автономією регіонів і збереженням цілісності держави.

Обґрунтованість і достовірність отриманих результатів дослідження. Положення, висновки та рекомендації, що містяться в дисертації достатньою мірою науково обґрунтовані й достовірні. Для отримання обґрунтованих і достовірних результатів дослідження було використано загальнофілософські, загальнонаукові і спеціально-юридичні методи.

Діалектичний метод пізнання правових явищ дав змогу розкрити внутрішні суперечності між централізацією і децентралізацією, загальнодержавними та регіональними інтересами, що особливо проявляються у процесі перерозподілу функціонально-компетенційної сфери. Його застосування дозволило обґрунтувати необхідність узгодження повноважень органів державної влади та місцевого самоврядування як умови збалансованого розвитку (підрозділ 2.3), а також дослідити співвідношення публічних і приватних інтересів у механізмі регіонального розвитку (підрозділ 2.4).

Системний метод дав можливість розглядати конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку як цілісну модель, у межах якої взаємодіють принципи територіального устрою, компетенція органів публічної влади та механізми реалізації державної регіональної політики. Його використання стало підґрунтям для дослідження понятійного апарату, ознак і принципів регіонального розвитку (підрозділ 1.1), а також для аналізу механізму управління регіональним розвитком в умовах децентралізації (підрозділи 2.1-2.3).

Історико-правовий метод застосовано з метою з'ясування генези конституційно-правового регулювання регіонального розвитку, що дозволило простежити еволюцію підходів від централізованої моделі до сучасної системи розмежування повноважень. Цей метод став основою дослідження еволюції нормативного регулювання (підрозділ 1.2) та передумов інституційного реформування регіонального рівня місцевого самоврядування (підрозділ 2.2).

Порівняльно-правовий метод використано для зіставлення української моделі з європейськими підходами до організації регіональної влади та реалізації

політики згуртованості. Завдяки йому проаналізовано конституційно-правове регулювання розвитку регіонів у зарубіжних країнах (підрозділ 1.3), а також оцінено можливості адаптації європейської практики в процесі розвитку транскордонного співробітництва (підрозділ 2.5).

Формально-юридичний метод використано для аналізу норм Конституції України та галузевого конституційного законодавства, з'ясування їх змісту, структури та взаємозв'язку. На його основі здійснено тлумачення правових засад державної регіональної політики (підрозділи 1.1, 2.1), визначено правову природу публічно-приватного партнерства (підрозділ 2.4) та досліджено нормативне регулювання транскордонного співробітництва регіонів (підрозділ 2.5).

Застосування зазначених методів у їх взаємодії забезпечило комплексне дослідження теоретичних засад, еволюції нормативного регулювання та сучасного механізму конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні.

Практичне значення одержаних результатів полягає в тому, що теоретичні положення, висновки, пропозиції та рекомендації, сформульовані в дисертації, можуть бути використані у таких напрямках:

1. науково-дослідницька діяльність – як підґрунтя для подальшого осмислення проблем конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку, децентралізації влади та вдосконалення муніципально-правових механізмів;
2. правотворчість – під час удосконалення законодавства у сфері державної регіональної політики, зокрема, в частині розмежування повноважень органів державної влади та місцевого самоврядування, зміцнення фінансової основи територіальних громад і приведення норм у відповідність до європейських стандартів субсидіарності;
3. правозастосовна діяльність – для підвищення ефективності управлінських рішень щодо планування розвитку та відновлення регіонів, раціонального використання бюджетних ресурсів і координації взаємодії між різними рівнями публічної влади;

4. навчальний процес – під час викладання курсів «Конституційне право України», «Муніципальне право», «Державна влада та місцеве самоврядування: теорія і практика», «Теорія і практика державотворення», «Державне будівництво і місцеве самоврядування в Україні», а також спеціалізованих дисциплін з регіональної політики та публічного управління.

Апробація результатів дисертації. Результати дослідження доповідалися на міжнародних та всеукраїнських наукових конференціях, зокрема: «Історія, політологія, філософія та соціологія: напрями розвитку у XXI столітті» (м. Влоцлавек, 6-7 верес. 2023 р.); «Відновлення та модернізація економіки України: виклики, пріоритети, практики» (м. Харків, 4 квіт. 2024 р.); «Європейський вектор розвитку муніципальної влади України» (м. Харків, 4 груд. 2024 р.).

Повнота викладу матеріалів дисертації в публікаціях здобувача. Основні теоретичні положення та висновки, сформульовані у дослідженні, викладено у 8 наукових працях, з яких 5 – у наукових фахових виданнях України, та 3 – у збірниках матеріалів наукових конференцій та засіданнях круглих столів.

Наукові праці, в яких відображені основні результати дослідження:

1. Рудік Н. В. Концептуальна основа регіональної політики в Україні та Європейському Союзі. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2023. № 8. С. 65-68. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2023-8/12>
2. Рудік Н. В. Правові заходи забезпечення регіонального розвитку. *Київський часопис права*. 2023. № 4. С. 7-12. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2023.4.1>
3. Рудік Н. В. Перерозподіл функцій та компетенцій у діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування як передумова гармонійного регіонального розвитку. *Науковий часопис Українського державного університету імені Михайла Драгоманова*. 2025. Т. 18, № 44. С. 35-41. DOI: <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series18.2025.44.05>
4. Рудік Н. В. Транскордонне співробітництво регіонів України як інструмент регіонального розвитку. *Держава та регіони. Серія: Право*. 2025. № 2. С. 88-94. DOI: <https://doi.org/10.32782/1813-338X-2025.2.12>

5. Рудік Н. В. Конституційно-правове регулювання регіонального розвитку: зарубіжний досвід та доктринальні підходи в країнах ЄС. *Київський часопис права*. 2025. № 4. С. 27-33. DOI: <https://doi.org/10.32782/klj/2025.4.4>

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

6. Рудік Н. В. Засади регіональної політики в Україні та країнах Європейського Союзу: постановка питання. *Історія, політологія, філософія та соціологія: напрями розвитку у XXI столітті : збірник тез міжнародної наукової конференції* (м. Влоцлавек, 6-7 вересня 2023 р.). Рига, 2023. С. 44-47. URL: <http://baltijapublishing.lv/omp/index.php/bp/catalog/view/360/9812/20432-1>

7. Рудік Н. В. Роль публічно-приватного партнерства в механізмі управління регіональним розвитком: постановка питання. *Відновлення та модернізація економіки України: виклики, пріоритети, практики : збірник тез доповідей міжнародної науково-практичної конференції* (м. Харків, 4 квітня 2024 р.). Харків, 2024. С. 85-88. URL: https://vstup.htek.com.ua/wp-content/uploads/2024/05/ЗБІРНИК_II_Міжнародної_науково_практичної_конференції_Відновлення.pdf

8. Рудік Н. В. Перерозподіл функціонально-компетенційної сфери діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування як умова збалансованого регіонального розвитку. *Європейський вектор розвитку муніципальної влади України: тези доповідей та наукових повідомлень Всеукраїнського круглого столу* (м. Харків, 4 грудня 2024 р.). Харків, 2024. С. 80-83. URL: https://pravo.org.ua/wp-content/uploads/2025/01/ZBIRKA-tez_Kruglyj-stil_4.12.pdf

Публікації, в яких висвітлені наукові результати дисертації здобувача, відповідають вимогам пунктів 8, 9 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року № 44 (зі змінами).

Опубліковані статті містять належним чином обґрунтовані наукові результати відповідно до поставленої мети та висновків.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертацію виконано українською мовою з правильним вживанням юридичної та спеціальної термінології. Стиль викладення матеріалу дослідження – науковий.

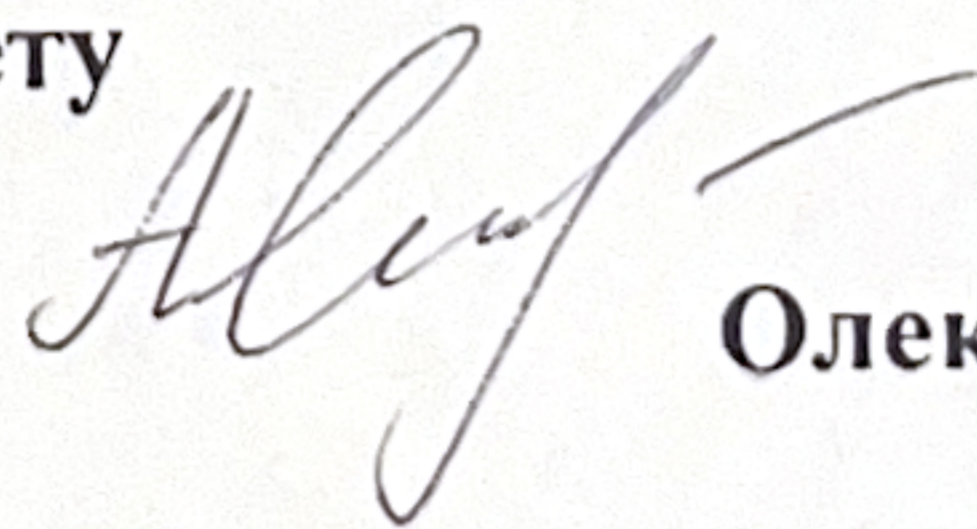
Загальний висновок. Дисертація Рудіка Назара Володимировича на тему «Конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку в Україні» є кваліфікаційною науковою роботою, містить нові науково обґрунтовані результати, які виконують конкретне наукове завдання, яке полягає в отриманні нових результатів у формі наукових висновків, пропозицій та рекомендацій щодо конституційно-правового забезпечення регіонального розвитку в Україні.

Дисертація є самостійною науковою працею, яку виконано з дотриманням академічної доброчесності. Наукова новизна, висновки та пропозиції сформульовані автором особисто й обґрунтовані на підставі особистих досліджень.

Дисертація Рудіка Назара Володимировича на тему «Конституційно-правове забезпечення регіонального розвитку в Україні» відповідає вимогам оформлення дисертації, затверджених наказом Міністерства освіти і науки України від 12.01.2017 № 40 (зі змінами), а також вимогам Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44 (зі змінами) та може бути подана до разової ради для захисту на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Головуючий на засіданні:

**Завідувач кафедри державного будівництва
Національного юридичного університету
імені Ярослава Мудрого
кандидат юридичних наук, доцент**

Олексій ЛЯЛЮК

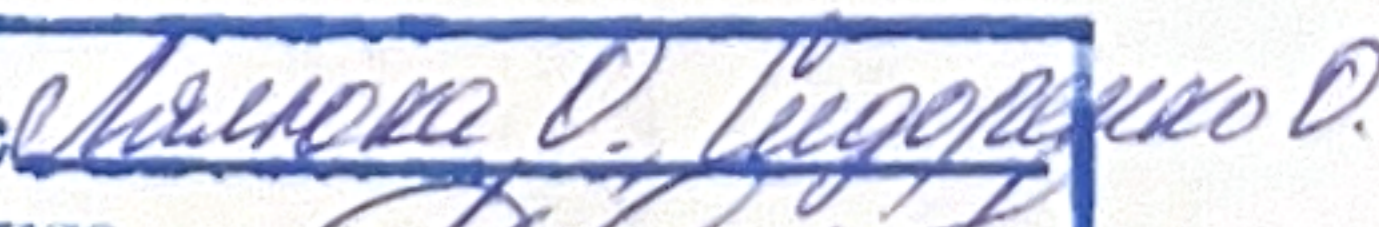
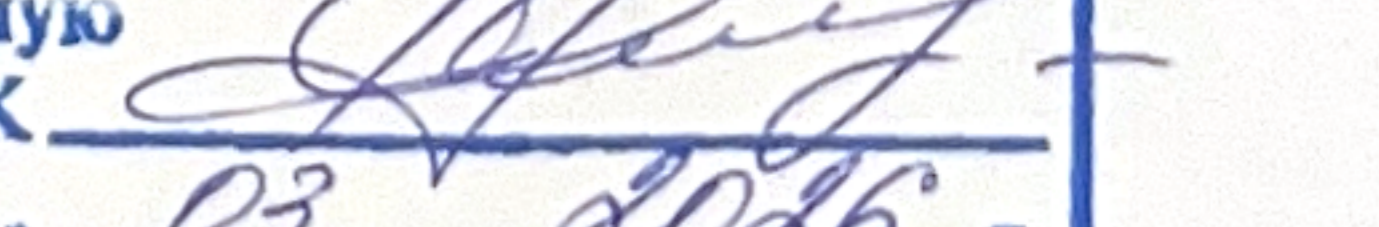
Секретар на засіданні

Оксана СИДОРЕНКО

«17» березня 2026 р.

Підпис
Сасвідчую
Нач.ВК
17 03 2026 р.